

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 6 december 1999 10:15
Till: ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; camilla_kantor@hotmail.com; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elimareri@telia.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; chrille_sole@hotmail.com; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; Widekär Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; a12040@hotmail.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekär@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; kyrreber@online.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekär@telia.com
Ämne: Silly Week

Nyheter från Sverige skvallrar om oväder av varsta slag och från Elleno får jag höra att man varit strömlosa i tre dagar. Inte skall det bli bättre heller. På radio Väst säger man att 2000 hushåll i Dalsland får fortsätta att finna sig i att vara strömlosa även idag (läs mandag) och jag misstänker att det är Elleno i vanlig ordning som lär få lida. Det känns då liksom lite fel att berätta att, här har vi mitt i vintern drabbats av en otrolig varmebolja och på vadret säger man att vintern nu är över, att varmare tider är på väg. Jag tillbringar tre timmar av denna söndag med att ligga på en bank i parken utanför, somnar förstås och bränner sönder mig totalt. Ja, så olika kan det vara. Men ni skall inte misstrosta för riksradien säger att väderet är bra för torsken, att de nu får nytt syre och det känns ju bra. Torsken har ju faktiskt haft några svara år, så det kanske var deras tur nu.

I natt går startskottet för "silly week", något som jag talmodigt fått erfara efter det att jag fått sitta och vanta på att komma åt en dator i två timmars tid. I vanliga fall brukar det inte vara någon större problem att få tag i en burk natttid bland de ca 50 datorerna som ryms i detta 24 timmars öppna datorlab. "Silly week" har andrat på det. Det är denna vecka som alla "finals" är, denna vecka som alla "papers" skall in och folk är som tokiga.... Manga kommer jobba fram till 5-6 på morgonen, sova en timma, iväg på lektion, osv. Självt har jag tänkt att välja en lite lugnare strategi. Visserligen har jag också en hel del att göra, men det känns som om jag är lite för gammal för att "overdriva" det hela. Jag tror att det kan gå ändå. Frukost åtta, läsa tidningen, kolla emailen, sova fram till klockan 1 och därefter intaga lite lunch, sedan vila lite till, snacka med polarna lite och planera resten av dagen, fresta hjärnan med lite studier innan Middag, dags för mer sömn igen, gymmet klockan nio och därefter tillslut dags för studier fram till tidig morgon.

Ja, ungefär så där ser en dag ut för mig. Självtklart har jag lektioner ibland som ställer till det för mig. Dessa är på mandagar och torsdagar och de börjar halv sex och slutar alltid kvart i tio på kvällen. Som MBA student läser man på kvällstid och det därför att man antas jobba dagtid. Det har jag som ändå student i min klass lyckats hålla mig borta ifrån, men jag är rädd för att det blir ändring på det nästa termin.

Ja, det drar ihop sig till "tack för i år" och "God jul och gott nytt år, vi ses i januari." Tiden har gott fort och det är lite svårt att tänka sig att man varit här nu i snart en termin. Denna tid på Mercer avslutar jag med lite blandade kanslor. Dels har det varit några fantastiska månader, med mycket upplevelser, moten och galna upptag. Men det har också varit tufft. Svårt att passa in i systemet, svårt med att pälla klimatet, svårt att greja allt det som man som svensk kallar dumheter. Samtidigt kommer några av de man lärt känna lämna Mercer, transfa eller aka hem till sin hemstad eller sitt land. Det känns tufft.

I lördags hade vi avskedsfest för fyra svenska tjejer som är utbytesstudenter från Luleås högskola. Först stor vrakig middag för 21 personer på lamplig restaurang och sedan vidare till Rockabilly's för att fortsätta kvällen. Tyvärr hade någon eller några där bestämt sig för att göra allt för att förstöra denna kväll, för helt plötsligt hade kara Rockabilly's gjorts om till ett rave dansgolv. Hur kan man göra något så idiotiskt ????

Rave musik och sedan i djupaste sodern till pa kopet !

De stackars amerikanerna visste ju liksom jag inte hur detta skulle ga till, men dansa skulle de ju anda och detta spektakel blev aven jag tvungen att bevista fran dansgolvet med anledning av att tjejerna skulle aka hem igen och allt det dar.

Jag kom pa mig sjalv att helt plotsligt sta dar och skrika efter Modern Talking eller nagon annan skitmusik som jag i vanliga fall hatar. Allt annat skulle vara battre an det har. Ja, ni kan tanka er sjalv det absurda i att Tommy star dar mitt pa dansgolvet och skriker efter "Your my heart, your my soul ". Na detta elande far aven i fortsattningen vara nagot som kamrat Schyman sysselsatter sig med. Jag kommer aldrig mer luras in pa ravegolvet igen.

En annan smolk i bagaren under denna forsta termin har varit amerikanernas vilja att krangla till allt for alla. Detta ar nagot som jag fatt erfara ett antal ganger. Denna vecka har Resident life lyckats krangla till det sa for oss sa att jag och Henrik kommer fa lamna Mercer. Det hela borjade med att vi bestamde oss att flytta ut, lamna campus och skaffa "eget". Reglerna sajer att man forbinder sig att bo pa campus under ett ars tid, men eftersom att jag inte skrivit pa nagra papper skulle det som jag trodde inte bli nagra problem. Nu blev det det trots allt, eftersom om man flyttat in och bosatt sig pa campus betyder det automatiskt att man maste bo dar ett ar. Detta trots att jag ar 31 ar, MBA student och allt ihop. "Sorry, sa ar reglerna, principer ar viktiga". Dessa principer ar sa viktiga att det ar helt okey att studenterna lamnar skolan och valjer en annan.(Att hitta en ny skola ar inget problem i ett land dar pengar betyder allt). Med andra ord ar det battre att vi slutar och de far inga pengar alls, an att vi lamnar campus, ar fortsatt lyckliga, betalar var valdigt dyra terminsavgift och ar fortsatt glada.

Det sjuka ar att alla avdelningar pa skolan gor allt for att motarbeta varandra och den internationella avdelningen har nu helt oppet radit oss att transfa till en annan skola eller aka tillbaka till Sverige. Det kommer gora oss fria fran kontraktet. Sedan ringer vi bara den internationella avdelningen pa Mercer den 3e januari och sajer att vi angrat oss, att vi vill komma tillbaka och den internationella kordinatorn fixar da forhoppningsvis allt till det basta igen. Risken ar dock att vi kan bli staende utan kurser, eller iallafall utan de kurser som vi egentligen vill ha eftersom att vi blir tvungna att "droppa" de som vi registrerat oss for i och med att vi slutar pa Mercer. Later det krangligt och idiotiskt? Visst gor det de, men det ar sa det ar.

Hursomhelst har vi den har veckan signerat det slutgiltiga kontraktet pa lagenheten. Inflyttning blir nu pa lordag. Helt underbart forstass ! Vi har shoppat upp oss pa lite moblemang sa att den nya lyan inte skall gapa allt for tom. Forhoppningsvis skall det bli ett trevligt noje att komma tillbaka efter nyar och fa gora iordning den till ett hemtrevligt hem.

Nu ar klockan tva pa natten och det ar dags att ga tillbaka till "All the happy bears" och traffa de "flitiga". Det ar vid denna tid pa dygnet, vid detta klockslag som vi brukar samlas runt pianot i kafeterian och gora nagra oslagbara versioner pa nagra riktiga klassiker. Kanske ar det just det har som jag kommer langta tillbaka till nar det vankas aterfard till Mercer igen fram i borjan av januari. For visst kommer jag komma tillbaka hit ?

Get Your Private, Free Email at <http://www.hotmail.com>